Lieta Nr.A42605008
A01642-10/09

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2010.gada 14.jūnijā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese Lolita Andersone,
piedaloties atbildētājas Rīgas pašvaldības pusē pieaicinātās iestādes Rīgas domes pārstāvei *K.V.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Akmeņu 14" pieteikumu par Rīgas domes 2008.gada 14.maija lēmuma Nr.1-43/RD-08-1529-nd atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Rīgas domes (turpmāk – atbildētāja vai RD) 2008.gada 14.maija lēmumu Nr.1-43/RD-08-1529-nd (turpmāk – Lēmums) atstāts negrozīts RD Pilsētas attīstības departamenta 2007.gada 23.jūlija lēmums Nr.3-DA-07-4755-nd „Par iemaksu infrastruktūras attīstībā" (turpmāk – sākotnējais lēmums), ar kuru noteikta sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Akmeņu 14" (turpmāk – pieteicēja) iemaksa pilsētas infrastruktūras attīstībai Ls 1912,90 apmērā.

Lēmums pamatots ar Satversmes tiesas likuma 16.panta 3.punktu, Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 15.panta otro daļu, 81.panta pirmo daļu un otrās daļas 1.punktu, Rīgas domes 2005.gada 20.decembra saistošo noteikumu Nr.34 „Rīgas teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumi" (turpmāk – saistošie noteikumi Nr.34) 11.1.punktu un Rīgas domes 2005.gada 27.septembra saistošo noteikumu Nr.17 „Rīgas pilsētas pašvaldības nolikums"132.punkta 1.apakšpunktu.

[2] 2008.gada 26.jūnijā Administratīvajā rajona tiesā ierosināta administratīvā lieta sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Akmeņu 14" pieteikuma par Rīgas domes 2008.gada 14.maija lēmuma Nr.1-43/RD-08-1529-nd atcelšanu.

Pieteikums pamatots ar turpmāk minētiem argumentiem.

[2.1] Ne likums „Par pašvaldību budžetiem", ne likums „Par nodokļiem un nodevām" neparedz vienreizējās maksas pilsētas infrastruktūras attīstībai.

[2.2] Saskaņā ar saistošajiem noteikumiem Nr.34 Rīgas pašvaldības teritorijā ikvienam, - kas vēlas saņemt būvatļauju, infrastruktūras maksājums ir noteikts kā obligāts maksājums.

[2.3] Ne ārējos, ne Rīgas pašvaldības iekšējos normatīvajos aktos nav noteikts: kādu pasākumu kopumu pašvaldība veic par samaksu, kādu pakalpojumu saņem vienreizējās maksas veicējs, kā izpaužas pakalpojuma sniegšana, t.i., kā un kuras pašvaldības iestādes nodrošina infrastruktūras

izmantošanas iespēju; kādu sabiedrības vajadzību nodrošināšanai iekasētie naudas līdzekļi tiek izmantoti; pamatojoties uz kādu no likumā norādītajām normām, ir noteikts infrastruktūras maksājums, jo publiskajam sektoram ir atļauts tikai tas, kas noteikts likumā.

[2.4] Normatīvais akts nosaka, ka pašvaldības dome pieņem ārējos normatīvos aktus saistošo noteikumu formā gadījumos, kas paredzēti likumos, ievērojot, ka tiem ir jāatbilst augstāka juridiska spēka normatīvajiem aktiem (APL 15.panta otrā daļa). Pieteicēja konstatē, ka saistošie noteikumi Nr.34, kas nosaka vienreizējo maksu infrastruktūras attīstībai, izdoti, pamatojoties uz likumiem, kas nosaka, ka dome ir tiesīga izdot saistošus noteikumus, paredzot administratīvo atbildību par to pārkāpšanu, par pilsētas, novada vai pagasta teritorijas apbūvi, un kas reglamentē būvniecības un teritoriālās apbūves procesus, nevis pamatojoties uz normatīvo aktu, kas reglamentē pašvaldības tiesības noteikt maksas pakalpojumu. Tādejādi pašvaldības saistošie noteikumi neatbilst augstāka spēka normatīvajiem aktiem.

[2.5] APL 7.pants un 16.panta pirmā daļa nosaka, ka iekšējais normatīvais akts ir saistošs tam publisko tiesību subjektam, kas šo aktu izdevis, kā arī tam padotajām institūcijām. Fiziskajām un juridiskajām personām, t.sk. SIA „Akmenu 14", iekšējais normatīvais akts nav saistošs.

[2.6] Infrastruktūras maksājuma apjoms tiek noteikts saskaņā ar iekšējo normatīvo aktu – Rīgas domes 1995.gada 7.marta noteikumiem Nr.14 „Vienreizējās maksas pilsētas infrastruktūras attīstībai aprēķināšanas noteikumi" (turpmāk – noteikumi Nr.14), kura pamatojuma daļā ir teikts, ka tā ir vienreizējā maksa par pilsētas infrastruktūras (labiekārtojuma objektu, inženiertehnisko būvju, parku, apstādījumu, transporta tīkla u.c.) izmantošanu un tās apjoms tiek noteikts, izmantojot norādīto metodiku, kā arī noteikumos tiek noteikts to personu loks, kas neveic šo maksājumu. Rīgas domes iekšējā normatīvajā aktā – noteikumos Nr.14- ir paplašināti interpretēts šī maksājuma definējums un pretēji saistošajiem noteikumiem Nr.34, kas nosaka, ka tā ir „vienreizējā maksa infrastruktūras attīstībai", iekšējā normatīvajā aktā tā noteikta kā „maksājums par infrastruktūras izmantošanu" .

Tādejādi Rīgas domes Pilsētas attīstības departamenta 2007.gada 23.jūlija pieņemtais lēmums Nr. 3-DA-07-4755-nd par vienreizējas maksas pilsētas infrastruktūras attīstībā samaksu ir prettiesisks, jo tas neatbilst tiesību normām.

[3] Savā paskaidrojumā atbildētājs pieteikumu neatzīst un pamato to ar Lēmumā norādītajiem argumentiem.

[4] Pieteicējas pārstāvis uz tiesas sēdi nav ieradies un ir lūdzis izskatīt lietu bez viņa klātbūtnes.

Atbildētājas pārstāvis tiesas sēdē prasījumu neatzina pamatojoties uz Lēmumā minētajiem argumentiem.

Motīvu daļa

[5] Tiesa, noklausoties atbildētājas pārstāves paskaidrojumus, izvērtējot lietas apstākļus, secina, ka pieteikums nav pamatots un ir noraidāms.

[6] Pārsūdzētais Lēmums citstarp pamatots ar Rīgas domes 2005.gada 20.decembra saistošo noteikumu Nr.34 „Rīgas teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumi" 11.1.punktu *(redakcijā uz Lēmums pieņemšanas brīdi)*, kurš paredz, ka ikvienai personai, kura pilsētas teritorijā paredzējusi īstenot būvniecības ieceri, saskaņots būvprojekts jāiesniedz Rīgas domes Pilsētas attīstības departamenta Ekonomikas pārvaldē vienreizējās maksas un iemaksas termiņu noteikšanai pilsētas infrastruktūras attīstībai. Tās apjoms tiek noteikts saskaņā ar Rīgas domes 07.03.1995. noteikumiem Nr.14 „Vienreizējās maksas pilsētas infrastruktūras attīstībai aprēķināšanas noteikumi".

No lietas materiāliem konstatējams, ka pieteicējai saskaņā ar iepriekšminēto tiesību normu tika aprēķināta iemaksa pilsētas infrastruktūras attīstībai 1912,90 latu apmētā.

Pieteicēja uzskata, ka lēmums par vienreizējas maksas pilsētas infrastruktūras attīstībā samaksu ir prettiesisks, jo tas neatbilst tiesību normām.

Līdz ar to tiesai jāvērtē vai atbildētāja ir tiesiski aprēķinājusi iemaksu pilsētas infrastruktūras attīstībai.

[7] Pienākumu veikt vienreizējo iemaksu pilsētas infrastruktūras attīstībai personai, kura pilsētas teritorijā paredzējusi īstenot būvniecības ieceri, uzliek RD saistošie noteikumi Nr.34. Atbilstoši APL 1.panta piektajai daļai arējais normatīvais akts ir Satversme, likumi, Ministru kabineta noteikumi un pašvaldību saistošie noteikumi, kā arī starptautiskie līgumi un Eiropas Savienības (Kopienu) pamatlīgumi un uz to pamata izdotie normatīvie akti.

Tātad lēmums par iemaksu infrastruktūras attīstībā ir pieņemts uz ārēja normatīvā akta pamata.

Saskaņā ar APL 11.pantu privātpersonai nelabvēlīgu administratīvo aktu izdot (..) iestāde var uz Satversmes, likuma, kā arī uz starptautisko tiesību normas pamata. Ministru kabineta noteikumi vai pašvaldību saistošie noteikumi var būt par pamatu šādam administratīvajam aktam (..) tikai tad, ja Satversmē, likumā vai starptautisko tiesību normā tieši vai netieši ir ietverts pilnvarojums Ministru kabinetam, izdodot noteikumus, vai pašvaldībām, izdodot saistošos noteikumus, tajos paredzēt šādus administratīvos aktus (..).

Atbilstoši likuma „Par nodokļiem un nodevām" 12.panta pirmās daļas 10.punktam *(redakcijā uz Lēmums pieņemšanas brīdi)* vietējās pašvaldības domei (padomei) ir tiesības Ministru kabineta noteikumos noteiktajā kārtībā savā administratīvajā teritorijā uzlikt pašvaldības nodevas par būvatļaujas saņemšanu.

Iemaksa (nodeva) pilsētas infrastruktūras attīstībai, atbilstoši saistošo noteikumu Nr.34 11.2.punktam, ir priekšnoteikums būvatļaujas saņemšanai, līdz ar to atzīstams, ka atbildētāja izdodot Lēmumu varēja pamatot to ar saistošo noteikumu Nr.34 11.1.punktu.

Bez tam tiesa norāda, ka saskaņā ar 2008.gada 8.maija grozījumiem likumā „Par nodokļiem un nodevām", šī likuma 12.panta pirmā daļa tika papildināta ar 11.punktu, kurā noteikts, ka vietējās pašvaldības domei (padomei) ir tiesības Ministru kabineta noteikumos noteiktajā kārtībā savā administratīvajā teritorijā uzlikt pašvaldības nodevas par pašvaldības infrastruktūras uzturēšanu un attīstību.

Ņemot vērā iepriekšminēto, tiesa atzīst, ka atbildētāja ir tiesiski pieteicējai aprēķinājusi iemaksu pilsētas infrastruktūras attīstībai. Līdz ar to Lēmums ir tiesisks un nav atceļams.

[8] Attiecībā uz pieteicējas argumentiem par to, ka saistošie noteikumi Nr.34 neatbilst augstāka spēka normatīvajiem aktiem, tiesa norāda, ka atbilstoši Satversmes tiesas likuma 16.panta 3.punktam Satversmes tiesa izskata lietas par citu normatīvo aktu vai to daļu atbilstību augstāka juridiska spēka tiesību normām (aktiem). Līdz ar to, ja pieteicēja uzskatīja, ka saistošie noteikumi Nr.34 neatbilda kādai augstāka juridiska spēka tiesību normai (aktam), tad viņai bija tiesības griezties ar pieteikumu Satversmes tiesā.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, 289.-291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

noraidīt sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Akmeņu 14" pieteikumu par Rīgas domes 2008.gada 14.maija lēmuma Nr.1-43/RD-08-1529-nd atcelšanu.

Tiesas spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Spriedums sastādīts 2010.gada 14.jūnijā.

Tiesnese (paraksts) L.Andersone

NORAKSTS PAREIZS
Tiesnese _____ L.Andersone
Administratīvā rajona tiesa
Rīgā, 2010.gada 14.jūnijā.